

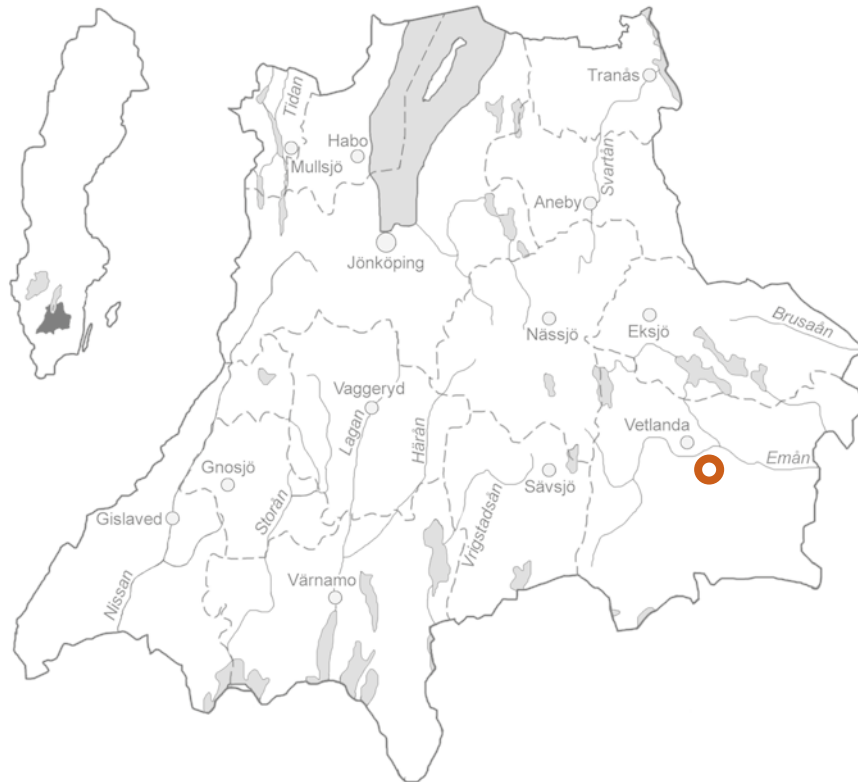
Farstorps bytomt/gårdstomt

Arkeologisk förundersökning av L1973:9199, Farstorps bytomt/
gårdstomt, med anledning av planerad V/A ledning inom delar
av fastigheten Farstorp 3:1, Nye socken i Vetlanda kommun,
Jönköpings län

Farstorps bytomt/gårdstomt

Arkeologisk förundersökning av L1973:9199, Farstorps bytomt/gårdstomt, med anledning av planerad V/A ledning inom delar av fastigheten Farstorp 3:1, Nye socken i Vetlanda kommun, Jönköpings län

Jönköpings läns museums dnr: 2022-068
Länsstyrelsens dnr: 431-10500-2021

Rapport, foto och ritningar: Kristina Jansson och Lotten Haglund
Rapportgranskning: Ann-Marie Nordman
Grafisk mall: Anna Stålhammar
Distribution: Digital pdf
Jönköpings läns museum, Box 2133, 550 02 Jönköping
Tel: 036-30 18 00
E-post: info@jkpglm.se
www.jkpglm.se

Upphovsrätt, om inget annat anges, enligt Creative Commons licens CC BY. Villkor finns tillgänglig på <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>.

Utdrag ur tryckta och ajourhållna ekonomiska kartor, Geografiska Grunddata samt Geodata (FUK) är återgivna enligt tillstånd: Fastighetskartan © Lantmäteriet. Ärende nr MS2007/04833, nr MS2012/03742 samt dnr i2012/1091. Spridningstillstånd för drönbilder med geografisk information: LM2022/052577.

ISSN: 1103-4076

© JÖNKÖPINGS LÄNS MUSEUM 2023

Innehåll

Sammanfattning	5
Inledning	7
Syfte och målsättning	7
Metod	7
Topografi	8
Tidigare undersökningar	10
Resultat	13
Undersökningresultat	13
Grop	13
Huslämning	13
Fynd	16
Administrativa uppgifter	17
Referenser	18
Arkiv	18
Otryckta källor	18

DEN UPPDRAGSARKEOLOGISKA PROCESSEN

Uppdragsarkeologin regleras av 2 kap. 10–14 §§ i Kulturmiljölagen samt genom direktiv och föreskrifter. Arkeologiska uppdrag indelas i flera etapper: arkeologisk utredning, förundersökning och undersökning. Processen syftar i första hand till att bevara fornlämningarna, vilket är grundtanken i kulturmiljölagen.

Arkeologisk utredning

Arkeologisk utredning brukar göras i två steg. Den första etappen, steg 1 (AU1), innebär att befintlig kunskap i form av arkivmaterial, äldre handlingar och historiska kartor samt litteratur och uppgifter om tidigare undersökningar sammanställs med syfte att se om fornlämningar berörs av arbetsföretaget. Därtill görs en fältinventering i syfte att lokalisera tidigare okända fornlämningar. Steg 2 (AU2) utgör den del som innebär markingrepp i form av sökschakt med grävmaskin och provrutsgrävning. Om det konstateras förekomst av fornlämningar så kan dessa, om de inte kan bevaras, gå vidare till en arkeologisk förundersökning.

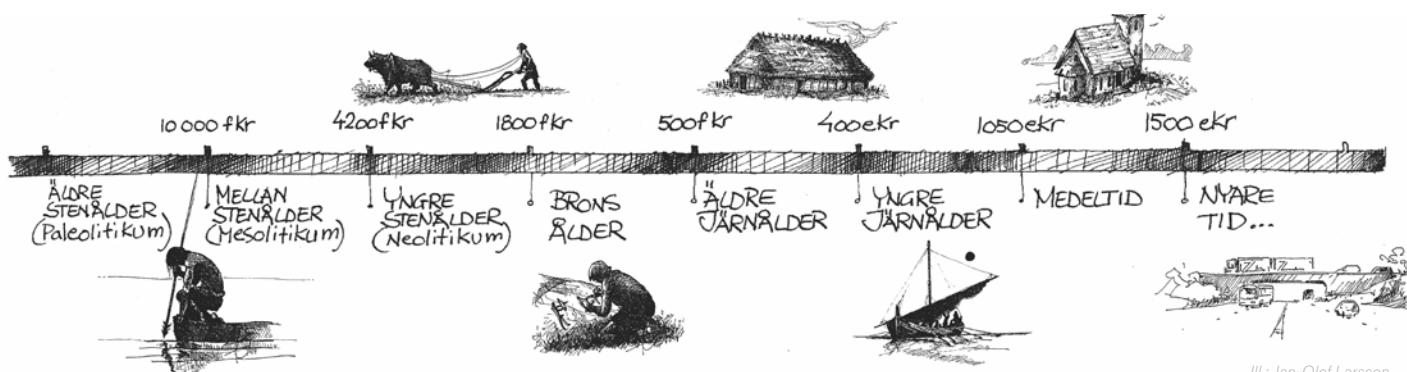
Arkeologisk förundersökning

En arkeologisk förundersökning (FU) syftar till att fastställa och beskriva fornlämningens karaktär, datering, utbredning och komplexitet samt att ta till vara fynd. Resultaten ska kunna ligga till grund för länsstyrelsens bedömning av kunskapspotentialen inför kommande beslut om tillstånd till ingrepp i en fornlämning. Förundersökningen ska också ge underlag för företagarens (exploatörens) vidare planering. Om fornlämningen efter förundersökning bedöms vara välbevarad och ha vetenskaplig potential går det vidare till nästa steg i processen - en arkeologisk undersökning.

Arkeologisk undersökning

En arkeologisk undersökning (UN) utförs med anledning av att en fornlämning behöver tas bort. Syftet med en arkeologisk undersökning är att dokumentera en fornlämning, ta till vara fornfynd, rapportera och förmedla resultaten för att skapa kunskap av relevans för myndigheter, forskning och allmänhet. Dokumentationsmaterialet och fynden ska bevaras för framtiden samt tolkas vetenskapligt och infogas i ett kulturhistoriskt sammanhang. Undersökningen innebär att hela eller delar av fornlämningen slutgiltigt tas bort. Efter att fornlämningen tagits bort är marken fri att exploatera ur fornlämningssynpunkt.

Mer information om den uppdragsarkeologiska processen finns på Riksantikvarieämbetets hemsida.

Ill.: Jan-Olof Larsson

Sammanfattning

Med anledning av Njudung Energis planer på att anlägga en V/A ledning mellan Holmsjön och Farstorp har Jönköpings läns museum utfört en arkeologisk förundersökning av den del av arbetsområdet som skulle beröra den centrala delen av gårdstomten/bytomten L 1973:9199. Enligt historiska kartor har säteriets byggnader legat längre västerut inom fornlämningen. Enligt kartorna berörde förundersökningsområdet den del av säteriet som tidigare varit trädgård.

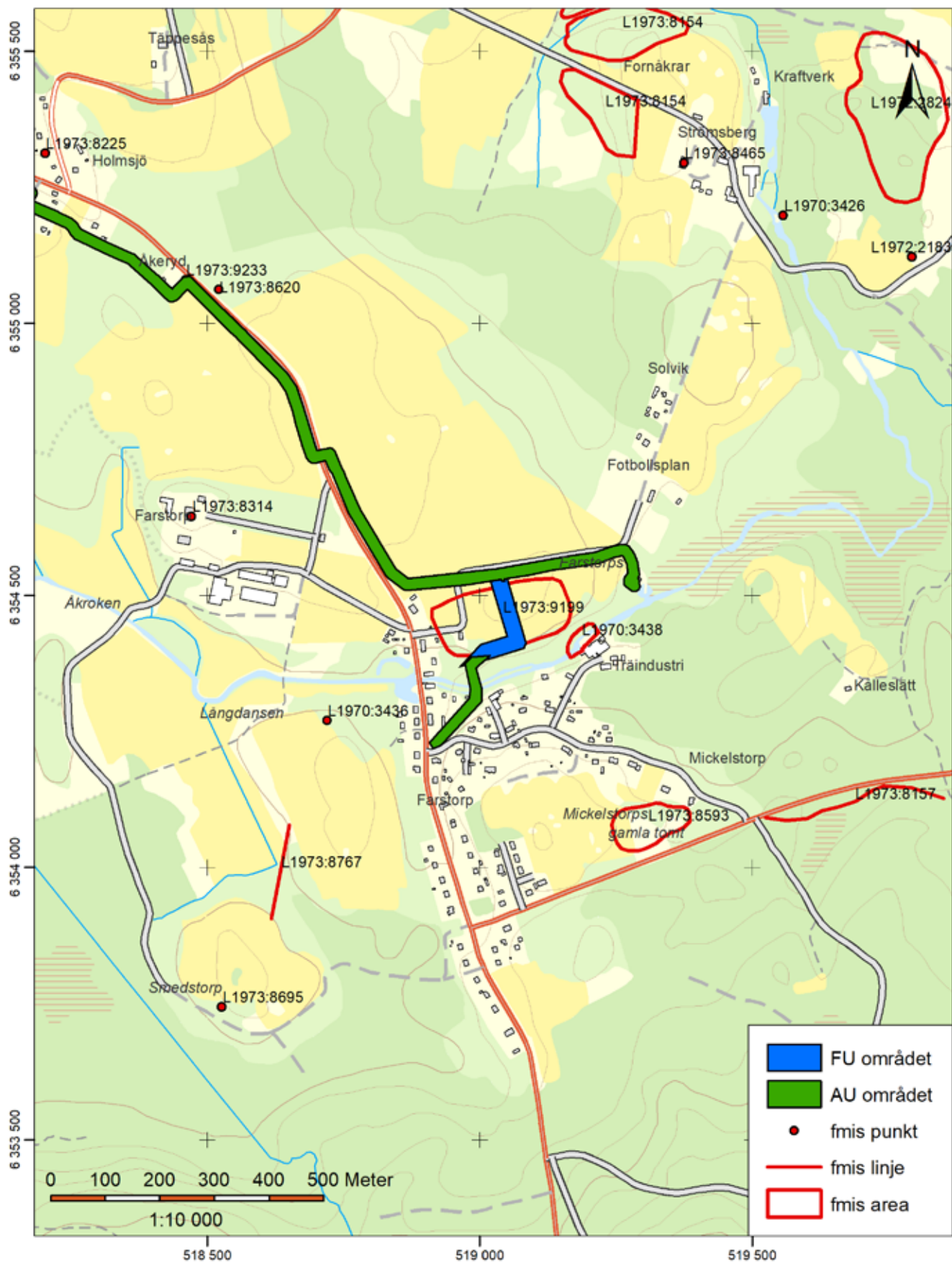
Det aktuella arbetsområdet låg i åkermark och har huvudsakligen en N-S riktning. Omedelbart söder om åkern utgörs den sydligaste delen av arbetsområdet av en markant sydsluttning ner mot Farstorpåån. I sluttningen ligger övermossade stenblock och röjningssten som dumpats från den intilliggande åkern. Här ligger även enstaka större övermossade röjningsrösen. Ställvis går även berg i dagen. Inga byggnadsrester påträffades i denna del av förundersökningsområdet.

Inom det ca 135×30 meter stora arbetsområdet drogs 15 sökschakt, totalt omfattande 422 m². Djupet på schakten varierade mellan 0,25-0,4-0,5 meter. Som djupast var sökschakten i den norra och den södra delen av åkern medan de var som grundast i den centrala delen, vilket beror på att åkern har en svag välvning. Matjorden var stenfri och undergrunden utgjordes av stenig, grusig, lerig silt. Samtliga schakt var helt tomma och inga anläggningar påträffades sånär som på en meterstor grop i ett schakt i den södra delen av arbetsområdet. Gropen var fylld med mylla och i den övre delen låg bland annat enstaka djurben, glas från buteljer och fönster, spikar och några skärvor glaserat rödgods från 1700–1800-tale. Eventuellt kan det röra sig om en täktgrop/förrådsgrop.

Vid sökschaktgrävningen råkade ett av schakten hamna just utanför förundersökningsområdet. I detta påträffades en större rektangulär nedgrävning, ca 5,5×3,5 meter stor. Denna snittades med maskin och visade sig vara 0,7 meter djup och fylld med mylla. I fyllningen låg spik, porslin, olika slags fönsterglas, några skärvor rödgods, en bit av kritpipsskaft, rostig plåt (skräp eller rester efter en bit plåttak?), järnkrok, trärester och enstaka djurben. Fyndmaterialet gav intryck av 1800/1900-tal. En tolkning av byggnaden är att det troligtvis rör sig om en delvis nedgrävd jordkällare.

Övriga fynd påträffades i samband med metalledetektering inom hela arbetsområdet. Huvudsakligen järnskrot av olika slag, kapsyler och större inslag av spik. Varken detektorfynden eller de från gropen och jordkällaren har sparats.

Eftersom de påträffade kulturhistoriska lämningarna undersökts i sin helhet, och inga fornlämningar påträffades i övrigt, behövs inga ytterligare arkeologiska åtgärder inom förundersökningsområdet. För återstående delar av fornlämningen kvarstår dock lagskyddet. Jönköpings läns museum har samrátt med länsstyrelsen i frågan.

Figur 1. Utdrag ur ekonomiska kartans blad 63F 5bS med FU området samt AU området markerade. Skala 1:10 000.

Inledning

Med anledning av Njudung Energis planer på att anlägga en V/A ledning mellan Holmsjön och Farstorp, har Jönköpings läns museum dels utfört en arkeologisk utredning av ledningssträckan (Gustafsson 2022), dels en arkeologisk förundersökning inom den del av sträckan som berörde Farstorps gårdstomt L1973:9199 (Figur 1). Föreliggande rapport berör del av gårdstomten.

Den arkeologiska förundersökningen berörde fastigheten Farstorp 3:1 och utfördes på uppdrag av Njudung Energi under perioden 5–7 oktober. Totalt omfattade förundersökningsområdet genom gårdstomten ca 0,6 hektar, och inom detta undersöktes drygt 400 m². Ansvarig för fältarbetet och för rapportsammanställningen är antikvarie Kristina Jansson, Jönköpings läns museum.

Syfte och målsättning

Syftet med förundersökningen var att ge länsstyrelsen ett beslutsunderlag inför prövning om tillstånd till ingrepp i fornlämningen. Detta innebär att fornlämningens karaktär och utbredning ska fastställas liksom dess datering, utbredning och komplexitet samt att ta tillvara eventuella fynd.

Den primära målsättningen i detta fall var att konstatera ifall bebyggelse kopplad till bytomten/gårdstomten, eller andra anläggningar, kunde finnas inom förundersökningsområdet. Det var själva grundförutsättningen för att uppnå syftet.

Metod

För att se om det kunde finnas bevarade fornlämningar inom arbetsområdet drogs 15 parallella sökschakt med grävmaskin. Parallellt med sökschaktgrävningen avsåktes också det aktuella området med metalldetektor (Figur 2 och Figur 3).

Figur 2. Metalldetektering i den norra delen av förundersökningsområdet.

Figur 3. Översiktsbild över förundersökningsområdets norra del med parallellt liggande sökschakt. I förbrunden skymtar ett större impediment öster om förundersökningsområdet.

Figur 4. Profilsnitt genom huslämningen gjord med hjälp av grävmaskin.

Sökschakten var ungefär 1×30 meter stora och lades i öst-västlig riktning. Eftersom topografin sluttade något åt norr och åt söder var schakten i den norra- och den södra delen något djupare än de som låg centralt i förundersökningsområdet, det vill säga ca 0,4–0,5 meter mot ca 0,25 meter i områdets mitt. Matjorden var stenfri och undergrunden utgjordes av stenig, grusig, lerig silt.

I samband med sökschaktningen påträffades en meterstor grop som mättes in med GPS-RTK och fotograferades. Därefter grävdes ena halvan bort och profilen fotodokumenterades och ritades i skala 1:20. Därefter grävdes den återstående halvan bort.

I ett fall hamnade ett av schakten just utanför arbetsområdet eftersom det drogs med lite för liten marginal till områdesgränsen. I detta schakt påträffades en nedgrävning vilket innebar att schaktet måste utvidgas för att kunna frilägga hela anläggningen. Det visade sig vara en rektangulär huslämning, ca 3,5×5,5 meter stor och med öst-västlig orientering. Denna fotograferades och mättes in med GPS-RTK. Därefter togs ett snitt genom anläggningen med grävmaskinen, vilket visade att den hade plan botten och var 0,7 meter djup (Figur 4 och Figur 10). Profilen dokumenterades och delar av myllan i den återstående delen av huslämningen undersöktes.

Topografi

Som tidigare nämnts utgjordes undersökningsområdet av en åker med svag välvning, som högst centralt ca 180 meter över havet, och sedan sluttande åt nord och åt syd (Figur 5). Öster om arbetsområdet låg berg i dagen medan den södra delen, söder om de sydligast belägna schakten, sluttade markant ner mot Farstorpåån. Sluttningarna var beväxta med tät lövskog och på sina ställen gick berget i dagen. Huvudsakligen utmärks sydsluttningen ner mot ån av dumpade och övermossade stenar och stenblock av olika storlek

Sluttningarna förefaller sålunda ha använts som en lämplig plats att göra sig av med större stenblock och röjningsstenar på. Vissa av blocken kan också relateras till berggrunden som här och var går i dagen. Förutom de utspridda röjningsstenarna ligger också enstaka större, övermossade röjningsrösen i sluttningarna (Figur 6 och Figur 7).

Figur 5. Översiktsbild från väster upp mot förundersökningsområdet som visar områdets svaga välvning åt norr och åt söder. I bakgrunden ses det större impedimentet som ligger öster om förundersökningsområdet.

Figur 6. Övermossade röjningsstenar och stenblock i sluttningarna söder om förundersökningsområdet

Figur 7. Övermossat röjningsröse söder om förundersökningsområdet.

Fornlämnings- och kulturmiljö

Den aktuella fornlämningen, bytomten/gårdstomten L1973:9199, beskrivs i Fornsök enligt följande: ”ca 240x115 m (Ö-V) i nuvarande åkermark. I S delen i SV-sluttning mot ån, fragment av terrasskanter och stenvallar samt gropar och spridda grundstenar?, möjligen rester efter gamla bytomten”. Enligt Fornsök är det äldsta skriftliga belägget för Farstorp från 1419. Säteriet Farstorp syns även på en rågångskarta från 1716 som ”Sätesgården Fahrestorp”, och på en Geografisk karta och en Landskapskarta från sent 1600-tal. På storskifteskartan från 1788 ser man att säteriet varit en byggnad med två flyglar och ekonomibyggnader, trädgårdar och kålgårdar (se Figur 15). På generalstabskartan från slutet av 1800-talet kan man endast se någon mindre byggnad, men i kartmaterialet från 1950-talet saknas spåren efter den äldre bebyggelsen (Kristensson 2022).

Farstorp tillhörde annars de gårdar som kan kopplas till det medeltida frälset i Njudung och under 1400-talets slut var Farstorp säteri under Mats Påvelsson tillhörande Hällekisätten. Därefter övergick gården till att bli ett landbohemman. År 1643 återfick dock Farstorp säterirättigheterna under Britta Roos. Till säteriet hörde även ladugården/avelsgården Biltugaled i samma socken (Vestbö Franzén 2022).

Ytterligare en bytomt/gårdstomt är känd i närheten, nämligen Mickelstorps gamla tomt, L1973:8593. Denna ligger drygt 400 meter längre åt SSO där resterna efter 4–5 husgrunder finns kvar liksom två källargrunder, en stensatt väg och terrasserade brukningsytor (se Figur 1). Äldsta kända belägget för denna bebyggelse är från 1604 då platsen benämns ”Micklistårp”.

Något närmare den aktuella bytomten/gårdstomten finns en kvarnplats, L1970:3438, men inga spår av kvarnen finns kvar idag. På en karta från 1791 finns den markerad genom en kvarnsymbol. Vidare kan en färdväg/vägbank nämnas, L1973:8767, liksom ytterligare en husgrund från historisk tid, L1970:3436. Belägg för denna finns även i äldre kartmaterial från 1788 och 1791.

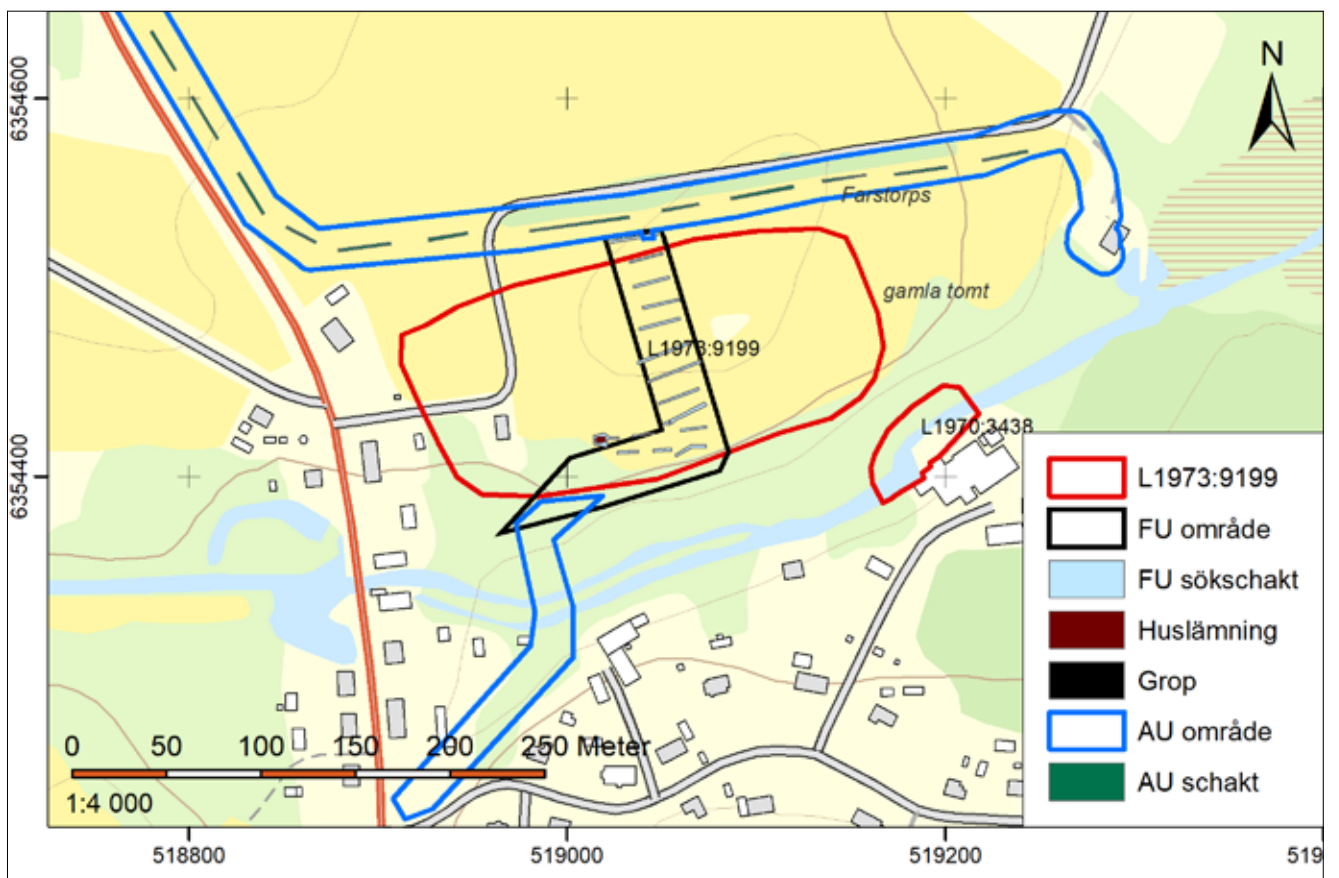
Förflyttar man sig norrut finns en pest-/kolerakyrkogård, L1973:8620, och ett intilliggande vägmärke, L1973:9233, åt nordväst samt tre områden med fossil åkermark åt nordost, L1973:8154 och L1973:8154. Dessa ligger drygt 800 meter från Farstorps gårdstomt.

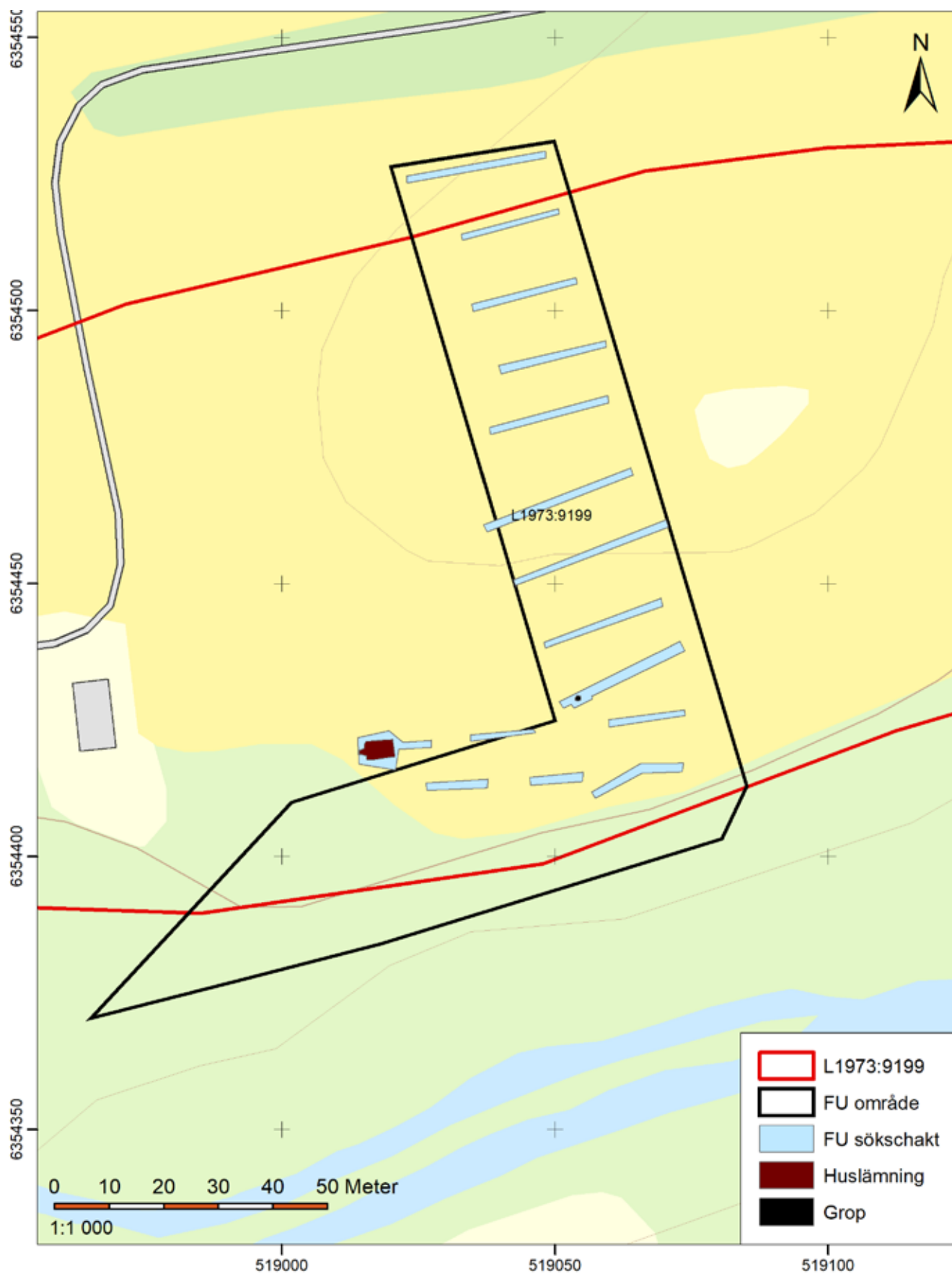
Tidigare undersökningar

Den planerade ledningsdragningen genom bytomten/gårdstomten L1973:9199 var del av en längre ledningsdragning från Holmsjön till Farstorp. På uppdrag av länsstyrelsen gjordes en arkeologisk utredning av ledningssträckan norr om gårds/bytomten samt provrutor söder om gårds/bytomten (Figur 8). Vid detta tillfälle grävdes totalt 649 meter löpschakt längs hela sträckningen. På båda sidor

Figur 8 - motstående sida. Drönbild mot sydost som visar ungefärligt läge för förundersökningsområdet genom bytomten L1973:9199 (markerat med gult). I förgrunden ses sökschakt som drogs norr- och nordväst om förundersökningsområdet i samband med den arkeologisk utredning av ledningssträckningen. Lantmäteriets tillstånd LM2022/052577.

Figur 9 - motstående sida. Karta som visar sökschakten i delar av ledningssträckningen norr om förundersökningsområdet, provrutor i södra delen av ledningssträckningen samt sökschakten som drogs inom förundersökningsområdet.

om Farstorpåån, söder om förundersökningsområdet, grävdes 16 provrutor (Figur 9). Inga fornlämningar påträffades i samband med den arkeologiska utredningen (Gustafsson 2022).

Resultat

Undersökningsresultat

Som tidigare nämnts påträffades endast en grop från historisk tid och spåren efter en tidigare byggnad från historisk tid i sökschakten (Figur 10).

Grop

I ett av schakten i den södra delen av undersökningsområdet påträffades en meterstor oval grop. Gropen var ca 0,4 meter djup och fylld med mylla. I gropen påträffades enstaka glasbitar, några skärvor glaserat rödgods med datering 1700–1800-talen, några skärvor porslin, enstaka djurben och några spikar. Eventuellt kan det röra sig om en täktgrop för lera, alternativt en förrådsgrop för rotfrukter? (Figur 11 och Figur 12).

Figur 11 och Figur 12. Den påträffade och förmodade ler-/täktgropen i plan och profil.

Huslämning

I ett schakt som råkade hamna just utanför FU området påträffades en nedgrävning som visade sig vara rektangulär och 5,5×3,5 meter stor. Denna snittades med maskin och visade sig ha plan botten där rester av bruk påträffades. Bruksrester återfanns också kring det nordvästra hörnet. Nedgrävningen var 0,7 meter djup och fylld med mylla. I övre delen av fyllningen påträffades spridda stenblock som kanske ingått i byggnaden men hamnat i myllan i samband med att byggnaden raserades. Ett fyndmaterial betående av spik, porslin, olika slags fönsterglas, några skärvor rödgods, en bit av kritpipsskaft, rostig plåt (skräp eller rester efter en bit plåttak?), järnkrok, trärester och enstaka djurben påträffades också i övre delen av myllan. Fyndmaterialet gav intryck av en datering till 1800–1900-talen. En tolkning av byggnaden är att det kan röra sig

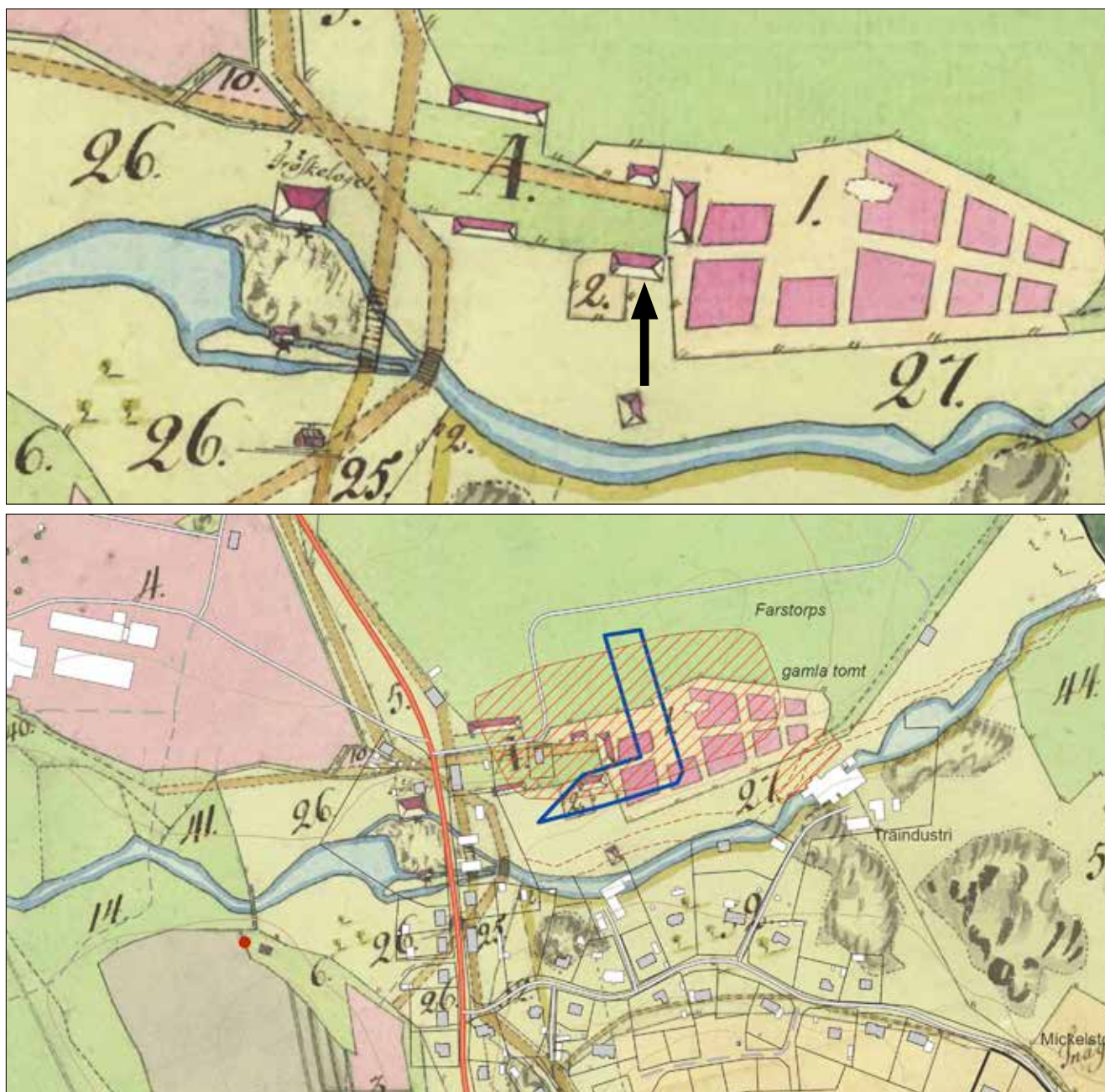
Motsatt sida. Figur 10. Plan som visar förundersökningsområdet genom gårdstomten L1973:9199 med sökschakten, den påträffade gropen och huslämningen. Området söder om åkern utgörs av sydsluttningar ner mot Farstorpåån där bland annat större stenblock och röjningsstenar ligger.

Figur 13. Översiktsfoto som visar den påträffade huslämningen i den sydligaste delen av förundersökningsområdet. Byggnaden var cirka 6x4 meter stor och hade öst-västlig orientering.

Figur 14. Upprensad profil genom huslämningen vars djup uppgick till cirka 0,7 meter.

om resterna efter en ekonomibyggnad som kanske haft funktionen av jordkällare med tanke på att det grävts ner i marken (Figur 13 och Figur 14, s.14)). Det är också möjligt att det är denna byggnad som finns avtecknad på storskifteskartan från 1788 (Figur 15). På denna karta ser man de olika byggnaderna som tillhört sätesgården Farstorp samt dess trädgårdar och kålgårdar. Omedelbart intill det blåa streck som visar begränsningen för förundersökningsområdet har det enligt kartan legat en byggnad med öst-västlig riktning. Eventuellt är det resterna efter den byggnaden som påträffats men det är inte säkert.

Figur 15a. Utdrag ur storskifteskartan från 1788. Den svarta pilen som pekar upp mot byggnaden intill tomten med siffran "2" skulle kunna vara den som nu påträffats om man tar med i beräkningen att rektifieringen mellan storskifteskartan och dagens inmätningar inte helt överensstämmer. På den nedre Figur 15b ses samma karta med förundersökningsområdet markerat. På denna ligger byggnaden just innanför gränsen för förundersökningsområdet.

Fynd

I samband med detektoravsökningen av förundersökningsområdet påträffades diverse järnskrot, kapsyler och större inslag av spik. Varken detektorfynden eller fynden från gropen/jordkällaren har sparats (Figur 16–Figur 18).

Figur 16, övre bilden. Föremål påträffade i gropen.

Figur 17, mellersta bilden. Föremål påträffade i samband med metalldetektering inom förundersökningsområdet.

Figur 18, nedre bilden. Föremål påträffade i huslämningen.

Administrativa uppgifter

Länsstyrelsens dnr: 431-10500-2021
Länsstyrelsens beslutsdatum: 2022-07-11
Jönköpings läns museums dnr: 2022-068
Beställare: Njudung Energi
Rapportansvarig: Kristina Jansson
Rapportgranskning: Ann-Marie Nordman
Fältansvarig: Kristina Jansson
Fältpersonal: Lotten Haglund och Kristina
Jansson
Grävmaskinist: Jerker Isaksson, Br Isakssons
gräv och service AB
Fältarbetstid: 2022-10-05–2022-10-07
Län: Jönköpings län
Kommun: Vetlanda kommun
Socken: Nye socken
Fastighetsbeteckning: Farstorp 3:1
Belägenhet: Ekonomiska kartan 63F 5bS
Koordinater: N 6354466/E 519047
Koordinatsystem: Sweref 99 TM
Höjdsystem: RH 2000
Undersökningsyta: 0,6 hektar
Fornlämningsnummer: L1973:9199
Fornlämningstyp: Huslämning, grop
Tidsperiod: Historisk tid
Tidigare undersökningar: AU, Dnr 2022-063

Dokumentationsmaterialet förvaras i Jönköpings läns museums arkiv.

Referenser

Arkiv

Riksanantikvarieämbetet, Stockholm (RAÄ)

Kulturmiljöregistret, Fornsök: <https://app.raa.se/open/fornsok/>

Otryckta källor

Kristensson, Anna. 2022. *Förfrågan om undersökningsplan och kostnadsberäkning för arkeologisk förundersökning Farstorps gårdstomt, Nye socken, Vetlanda kommun.*

Gustafsson, Jörgen. 2022. Uppgifter ur Jönköpings läns museums interna slutredovisningsdatabas, AU-projekt Dnr 2022-063.

Vestbö-Franzén, Ådel. 2022. Manus: Kartanalys, Farstorp, Nye socken.

ANTIKVARISK BEDÖMNING

Antikvarisk bedömning görs utifrån Riksantikvarieämbetets praxis för tillämpning av kulturmiljölagen (KML). Lämningstyperna och deras bedömning redovisas i den så kallade *Lämningstypistan* som är upprättad och ajourhållen av Riksantikvarieämbetet. Länsstyrelsen gör den slutliga bedömningen inom ett uppdrag.

Fornlämning

Fornlämning är en lämning som är skyddad enligt kulturmiljölagen. För att kunna bedömas som fornlämning måste den vara äldre än 1850. Tre kriterier måste också vara uppfyllda; det ska vara en lämning efter människors verksamhet under forna tider, som har tillkommit genom äldre tiders bruk och som är varaktigt övergiven. Det är förbjudet att utan tillstånd från länsstyrelsen rubba, ta bort, gräva ut eller på annat sätt ändra eller skada en fornlämning.

Övrig kulturhistorisk lämning

Övrig kulturhistorisk lämning används för kulturhistoriska lämningar som har tillkommit efter 1850, men som ändå anses ha ett antikvariskt värde. Bedömningen används även för vissa lämningar som inte uppvisar fysiska spår, till exempel fyndplats eller plats med tradition.

Möjlig fornlämning

Möjlig fornlämning anges för lämningar som kräver vidare utredning för att den antikvariska bedömningen ska kunna fastställas. Lämningen måste vara bekräftad i fält. Möjlig fornlämning kan även anges för en lämning som har undersökts i samband med en arkeologisk undersökning, men där man inte kunnat fastställa lämningens utbredning.

Ingen antikvarisk bedömning

Ingen antikvarisk bedömning används för lämningar som blivit helt borttagna genom en arkeologisk undersökning eller helt förstörda. Lämningar som endast är kända via kartmaterial, skriftlig eller muntlig källa och inte har kunnat återfinnas i fält, kan inte heller ha en antikvarisk bedömning.

Ej fastställd

Den antikvariska bedömningen har inte fastställts. Avser till exempel boplatslägen där en arkeologisk utredning steg 2 krävs för att eventuellt kunna finna spår som inte är synliga ovan mark.

Med anledning av Njudung Energis planer på att anlägga en V/A ledning mellan Holmsjön och Farstorp har Jönköpings läns museum utfört en arkeologisk förundersökning av den del av arbetsområdet som skulle beröra den centrala delen av gårdstomten/bytomten L1973:9199. Det aktuella arbetsområdet låg i åkermark och har huvudsakligen en N-S riktning. Omedelbart söder om åkern utgörs den sydligaste delen av arbetsområdet av en markant sydsluttning ner mot Farstorpåån. I sluttningen ligger övermossade stenblock och röjningssten som dumpats från den intilliggande åkern. Här ligger även enstaka större övermossade röjningsrösen. Ställvis går även berg i dagen. Inga byggnadsrester påträffades i denna del av förundersökningsområdet.

Inom det ca 135×30 meter stora arbetsområdet drogs 15 sökschakt, totalt omfattande drygt 400 m². Samtliga schakt utom två var helt tomma. I ett av schakten påträffades en meterstor grop som var fylld med mylla. I den övre delen låg bland annat enstaka djurben, glas från buteljer och fönster, spikar och några skärvor glaserat rödgods från 1700–1800-talen. Eventuellt kan det röra sig om en täktgrop/förrådgrop.

I det andra schaktet påträffades en större rektangulär nedgrävning, ca 5,5×3,5 meter stor. Denna snittades med maskin och visade sig vara 0,7 meter djup och fylld med mylla. I fyllningen låg spik, porslin, olika slags fönsterglas, några skärvor rödgods, en bit av kritpipsskaft, rostig plåt (skräp eller rester efter en bit plåttak?), järnkrok, trärester och enstaka djurben. Fyndmaterialet gav intryck av 1800/1900-tal. En tolkning av byggnaden är att det troligtvis rör sig om en delvis nedgrävd jordkällare. På en storskifteskarta från 1788 finns en byggnad som eventuellt skulle kunna vara den som nu påträffats.

